

Papež Janez Pavel II. je 6. oktobra 2002 razglasil za svetnika španskega duhovnika Josemaría Escrivá de Balaguer, ki je leta 1928 ustanovil gibanje Opus Dei (Božje delo) z namenom, da bi kristjani spoznali, kako se morajo posvetiti vsak v svojem poklicu. Ob tem slavju je papež dejal: »Zanesljiv pokazatelj svetosti je zvestoba pri izpolnjevanju božje volje vse do skrajnih posledic. Za vsakega izmed nas ima Gospod načrt, vsakomur zaupa poslanstvo na zemlji. Svetnik izven božjega načrta ne more dojeti niti samega sebe, živi samo za to, da bi ga uresničil. Svetega Josemaría je Gospod izbral, da bi oznanil vesplošno poklicanost k svetosti in pokazal, da so vsakdanje življenje in običajne dejavnosti pot posvečevanja.«

□ Tvoje življenje naj ne bo jalovo. Bodi koristen: Pusti svojo sled za seboj. Sveti s plamenico svoje vere in svoje ljubezni.

□ Praviš, da si podoben pokvarjeni uri, ki bije narobe: kadar moliš, čutiš duhovno sušo in si popolnoma hladen, nasprotno pa, kadar najmanj pričakuješ, na cesti, v delavnici ali v tovarni, naenkrat začutiš, da moliš... Narobe? O ne, kar prav! Nikar ne zamujaj, kadar bije tvoja ura, saj Duh veje, kjer hoče!

□ Nevidnega Boga najdemo v najbolj vidnih in tvarnih stvareh.

□ Vsakdanje življenje vernega kristjana, kadar dela ali počiva, kadar molí ali kadar spi, v vsakem trenutku, je življenje, v katerem je Bog vedno navzoč.

□ Svetost ni namenjena samo peščici, Gospod kliče vse ljudi, od vsakogar pričakuje ljubezen; od vsakogar, kjer koli je že, ne glede na položaj, izobrazbo ali poklic:

□ Če hočeš biti dosleden kristjan, se moraš z izredno skrbnostjo posvetiti najmanjšim podrobnostim, kajti svetost, ki jo Gospod zahteva od tebe, boš dosegel tako, da boš z ljubeznijo do Boga vršil svoje delo in vsakdanje obveznosti, ki so skoraj vedno stikane iz majhnih stvari.

□ Naša poklicanost k božjemu otroštvu sredi sveta ne zahteva od nas samo iskanja osebne svetosti, temveč nas žene tudi k temu, da prehodimo vse zemeljske poti in jih spremenimo v odprte prehode, ki sredi težav vodijo duše h Gospodu.

□ Vaš človeški poklic je pomemben del vašega duhovnega poklica. To je razlog, zaradi katerega se morate posvečevati in istočasno prispevati k posvečevanju soljudi, tako da dosledno posvečujete vaše delo in okolje.

□ Nihče se ne rodi kot svetnik. Svetost se oblikuje v nenehni igri božje milosti in človekovega odgovora nanjo.



Sv. Josemaría ESCRIVÁ

Poklicno delo naj postane Božje delo

Ob razglasitvi Josemaría Escrivá za svetnika 6. oktobra 2002 je bil Trg sv. Petra v Rimu nabito poln. - Javier Echevarria, sedanji prelat Opus Dei, se zahvaljuje papežu za kanonizacijo ustanovitelja.

Začetnik gibanja Opus Dei je španski duhovnik Josemaría Escrivá de Balaguer, ki se je rodil 9. januarja 1902 v mestu Barbastro v Aragoniji. Najprej je študiral pravo na univerzi v Zaragozi in dosegel doktorat. Mladi doktor prava je začutil, da ga Bog kliče drugam in vpisal se je na teološko fakulteto v Madridu in jo kmalu dokončal, ker so upoštevali nekatere predmete njegovega prvega študija. Komaj

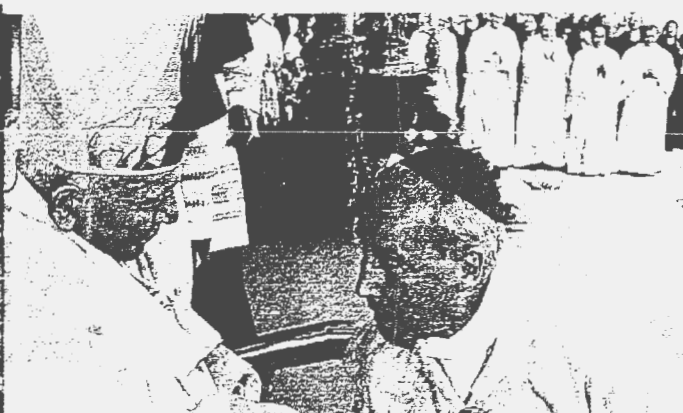
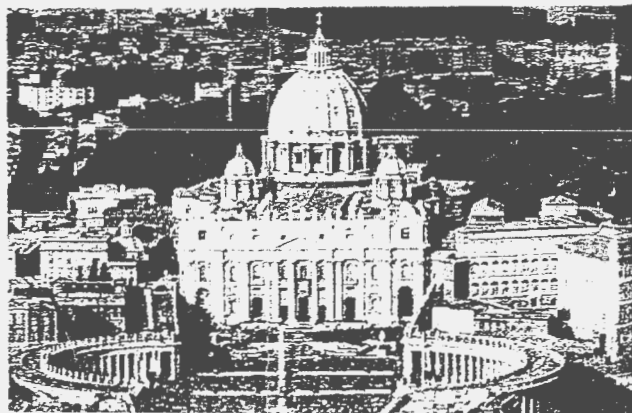
triindvajset let mu je bilo, ko je postal duhovnik. Prva duhovniška služba ga je privedla v revna predmestja španske prestolnice. Skušal je narediti čim več, da bi se Bogu zahvalil za darove, ki so mu bili dani. Okoli sebe je začel zbirati ljudi najrazličnejših poklicev in stopenj izobrazbe: od preprostih ročnih delavcev do univerzitetnih profesorjev. Pogovarjal se je z njimi o Bogu, o duhovnem življenju, o našem krščanskem poklicu. »Bilo mi je šestindvajset let in z božjo pomočjo ter dobro voljo sem ustanovil družbo, ki je dobila ime Opus Dei.« Namen te družbe je bil pomagati ljudem različnih socialnih slojev, da bi v sebi izoblikovali čim popolnejšo krščansko podobo - svetost - v izvrševanju svojega poklicnega dela. V začetku so se ob njem zbirale

le majhne skupine, ki jim je mladi duhovnik razlagal: »Če hočete služiti Bogu, ni treba, da bi delali ne vem kakšne reči. Kristus od vseh ljudi brez izjeme zahteva, da bi bili popolni kakor je popoln njegov Oče. Za veliko večino ljudi pomeni biti svet to: posvečevati svoje vsakdanje delo in z delom posvečevati še druge.«

Ljudje, ki so se zbirali ob njem in jim je govoril o »krščanstvu za vsak dan«, so ga prosili, naj svoje misli zapiše. Tako je nastala knjižica z naslovom Duhovne misli, pisana v zelo ognjevitem slogu. Izšla je leta 1934, vedno znova so jo ponatiskovali in tudi prevajali v številne jezike. Leta 1939 je dobila sedanji naslov Pot (El Camino). Knjižica ni namenjena le članom gibanja, temveč je dobrodošla vsem kristjanom, ki bi resnično

radi bili to, kar po Jezusovih besedah morajo biti: sol zemlje in luč sveta.

Družba Opus Dei je med obema vojnama poganjala globoke korenine med španskimi katoliki. Leta 1950 je Sveti sedež Opus Dei dokončno potrdil. Sedež ima v Rimu, kjer biva njegov voditelj prelat, razširjen je po vsem svetu, najbolj v špansko govorečih deželah. Duhovnost te družbe je strogo laična: od vseh članov duhovniki zavzemajo le dva odstotka. Najvodilnejši v njej so redni člani; ki živijo skupno in so neporočeni. Neporočeni so tudi pridruženi člani, ki pa živijo v lastnih družinah. Izredni člani družbe živijo svoje krščanstvo v zakonskem poklicu. Družbi Opus Dei pogosto podtikajo politične namene. Njen ustanovitelj je to odločni zavrnil: »Opus Dei se za nobeno ceno noče vtikati v politiko. Njeni nameni so izključno duhovni in apostolski. Od svojih članov zahteva edino to, da se trudijo svoje življenje oblikovati po idealih evangelija.« Življenje ustanovitelja je nepričakovano ugasnilo 26. junija 1975 v Rimu. Kmalu je stekel proces za njegovo beatifikacijo in kanonizacijo: za blaženega je bil razglašen leta 1992, med svetnike pa je bil prištet 6. oktobra 2002.



S. ČUK